DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W SZCZECINIE

Szczecin, dnia 15 lutego 1957 r. Nr 2 poz. 9—11

Poz. 9

UCHWAŁA

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie Nr III/20/57 z dnia 15 stycznia 1957. w sprawie zwiększenia pomocy i opieki nad repatriantami.

Rozwój przyjaźni polsko-radzieckiej i jej pogłębienie w wyniku uchwał VIII Plenum KC PZPR przyczyniły się do nasilenia powrotów ludności polskiej z terenów Związku Radzieckiego. Przybierająca na sile fala tych powrotów wymaga skupienia wysiłków wszystkich organów administracji państwowej celem zabezpieczenia repatriantom odpowiednich warunków życia w Polsce. Niezbędnym jest również wytworzenie wśród ludności od dawna w naszym województwie osiadłej właściwej, nacechowanej przychylnością do repatriantów atmosfery, która może przyczynić się znacznie do ułatwienia powracającym przystosowania się do nowych warunków. Podstawowymi wymogami, niezbędnymi dla szybkiego zagospodarowania repatriantów są:

a) materialne przygotowanie województwa do przyjęcia osób przybywających z zagranicy,

b) aktywna działalność Komitetów Pomocy Repatriantom, której zasadniczym celem jest zainteresowanie społeczeństwa problemem repatriacji oraz wytworzenie serdecznych stosunków między dotychczasowymi mieszkańcami województwa a rodzinami przybywającymi w ramach repatriacji.

Wykonanie tych zadań wymaga szczególnych prac organizacyjno-gospodarczych ze strony prezydiów rad narodowych zwłaszcza, że zarówno osiedlenie w obecnych warunkach jak też sprawa zatrudnienia powracających nie należą do zadań łatwych.

W związku z powyższym Prezydium W.R.N. postanawia co następuje:

1. Zainteresować prezydia rad narodowych wszystkich szczebli całokształtem zadań wynikających z opieki nad repatriantami a w szczególności koniecznością szukania rezerw mieszkaniowych w miastach i na wsi a także rezerwowych miejsc lub możliwości zatrudnienia. W tym celu członkowie Prezydium W.R.N. obsłużą w okresie miesiąca stycznia br. posiedzenia prezydiów powiatowych rad narodowych z udziałem przewodniczących i sekretarzy gromadzkich rad narodowych. Głównym punktem obrad na tych posiedzeniach będzie problem repatriacji i formy pomocy repatriantom. Zainteresowanie prezydiów rad musi być skierowane również na działalność Komitetów Pomocy Repatriantom, których zadania w dziedzinie współdziałania ze społeczeństwem mają niezwykle poważne znaczenia dla ułatwienia życia repatriantom, co nie umniejsza roli prezydiów rad narodowych, które mają obowiązek załatwiania wszystkich spraw związanych z materialnymi i kulturalnymi potrzebami osób wracających do kraju. Najpilniejszymi z potrzeb repatriantów są mieszkania.

2. Prezydium zobowiązuje Zarządy Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej oraz Zarządy Rolnictwa do bieżącego wyszukiwania rezerw mieszkaniowych i sporządzenia uproszczonej ewidencji budynków wymagających niewielkich remontów. W oparciu o dokładne rozeznanie możliwości remontowych, przeprowadzone przez te zarządy, Prezydium wystąpi do Pełnomocnika Rządu d/s Repatriacji o przyznanie na ten cel odpowiednich kredytów. Ponadto zobowiązuje się Woj. Zarz. Gospodarki Komunalnej do przygotowania wniosków o wprowadzenie publicznej gospodarki lokalami w miastach województwa szczecińskiego Prezydium zaleca W.Z. P.G.R. uchwycenie wszystkich rezerw mieszkaniowych i zatrudnienia w podległych im gospodarstwach oraz wykorzystanie ich dla osiedlenia repatriantów.

3. Prezydium postanawia zwrócić się do mieszkańców województwa z apelem o zgłaszanie na potrzeby repatriantów nadwyżek powierzchni mieszkalnej.
Celem racjonalnego rozmieszczenia repatriantów Prezydiu poleca W.K.P.G., Woj. Zarządowi Gosp. Komunalnej i Wydziałowi Zatrudnienia powiązanie problemu aktywizacji miasteczek z zadaniami osiedlania powracających do kraju oraz ich zatrudniania.
Zaleca się szczególnie wykorzystanie do tego celu rezerw Nowego Warpna, Polic i Trzebiatowa, przy czym należy wziąć pod uwagę rezerwy w ośrodkach wczasowych.

4. Dla usprawnienia czasowego lokowania repatriantów Prezydium wystąpi do Pełnomocnika Rządu d/s Repatriacji o uruchomienie terenowego punktu repatriacyjnego w hotelu robotniczym cukrowni w Gryficach a w wypadku większego napływu repatriantów o wykorzystanie Domu Wczasowego i WOP w Międzyzdrojach i hotelu robotniczego cukrowni Kluczewo w pow. stargardzkim.
Zobowiązuje się prezydia powiatowych rad narodowych do wykorzystania na cele repatriacyjne całej powierzchni mieszkaniowej zwalnianej w wyniku emigracji ludności niemieckiej i innej.

5. Prezydium zobowiązuje Wydział Zatrudnienia do bieżących poszukiwań rezerw pracy i operatywności w zatrudnieniu repatriantów oraz do przedstawienia Prezydium w terminie 10 dniowym wysokości kosztów aktywizacji zatrudnienia.

6. Woj. Kom. Planowania Gosp. w porozumieniu z Izbą Rzemieślniczą przedstawi Prezydium w terminie do 30 stycznia br. materiały dotyczące możliwości osadnictwa rzemieślniczego a Woj. Zarząd Przemysłu opracuje w tym czasie projekt pomocy kredytowej dla repatriantów pragnących uruchomić samodzielne warsztaty rzemieślnicze.
Celem rozszerzenia zakresu pomocy repatriantom Prezydium postanawia wystąpić do Ministerstwa Pracy i Pomocy Społecznej o przydzielenie dodatkowo 10.000.000 zł na fundusz interwencyjny.

7. Dla usprawnienia obsługi repatriantów przybywających do miasta Szczecina Prezydium postanawia oddelegować czasowo do Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Szczecinie jednego, dobrze przygotowanego pracownika.
Ponadto w celu ułatwienia repatriantom odbioru zapomóg na zagospodarowanie, Prezydium wystąpi do Pełnomocnika Rządu d/s Repatriacji z wnioskiem decentralizacji kompetencji przysługujących w tym względzie tylko Kierownikowi Wojewódzkiego Zarządu Spraw Wewnętrznych.
Wyposażenie Prezydium M.R.N. w Szczecinie i Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych w uprawnienia decydowania o wysokości i wypłatach zapomóg przyniesie oszczędności w transporcie osobowym, kosztach repatriacji i oszczędzi trudu repatriantom.

8. Zobowiązać Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Szczecinie do podjęcia w najbliższym czasie (przede wszystkim w oparciu o możliwości kwaterunkowe i zatrudnieniowe) uchwały zabezpieczającej prawidłowe rozwiązanie problemu repatriantów w mieście, przy wykorzystaniu pomocy kadrowej przewidzianej w punkcie 7.

9. Celem właściwego informowania repatriantów o możliwościach osiedleńczych i zatrudnienia na terenie naszego województwa w okresie wzmożonej repatriacji delegować w miarę potrzeby do punktów repatriacyjnych położonych na granicy wschodniej odpowiednich pracowników, których zdaniem będzie między innymi każdorazowe zawiadomienie tut. Prezydium o skierowaniu repatrianta na teren woj. szczecińskiego.

10. Prezydium zobowiązuje Wydział Oświaty do organizacji kursów repolonizacyjnych dla nauczycieli i tej części repatriantów, która posiadając kwalifikacje zawodowe nie może podjąć pracy w swym zawodzie ze względu na trudności językowe.

11. Zobowiązuje się resortowych członków Prezydiów Rad Narodowych do stałej kontroli w swych resortach wykonawstwa zadań wynikających z niniejszej uchwały.

12. Za wykonanie uchwały odpowiedzialny jest Ob. Kazimierz Golczewski, Z-ca Przewodniczącego Prezydium W.R.N.

(—) Gałka Stanisław
Przewodniczący Prezydium

Poz. 10

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 15 listopada 1956 r.

w sprawie wprowadzenia zasad bezpieczeństwa przeciwpożarowego obowiązujące w osiedlach wiejskich i małomiasteczkowych na terenie województwa szczecińskiego.

Działając na podstawie postanowień art. 6 pkt 1, 2, 3, 5 i 7 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14 poz. 130) ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji (jednolity tekst Dz. U. Nr 58, poz. 404 z dnia 13. XI. 1951 r.) oraz przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28 sierpnia 1951 r. (Dz. U. Nr 49, poz. 360) — w celu zapewnienia bezpieczeństwa przeciwpożarowego w zabudowaniach gospodarczych i mieszkalnych, Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie zobowiązuje wszystkich właścicieli i użytkowników do przestrzegania niżej wymienionych przepisów o zapobieganiu powstawania i rozszerzania się pożarów.

§ 1.

W każdym gospodarstwie, w budynkach, w obejściach i wszelkiego rodzaju pomieszczeniach należy utrzymywać porządek.

§ 2.

W budynkach gospodarczych jak — w stodołach, chlewach, oborach, stajniach itp. pomieszczeniach oraz na strychach, w piwnicach i przy stogach nie wolno palić tytoniu i używać światła otwartego (świecy, zapałek itp.). Oświetlenie tych pomieszczeń powinno być elektryczne, a żarówki osłonięte hermetycznymi kloszami. W wypadku braku oświetlenia elektrycznego, należy używać lampek elektrycznych lub latarni gospodarczych z osłoniętym płomieniem, umieszczonych z dala od materiałów palnych.

§ 3.

Zabrania się gromadzenia na strychach budynków, przez które przechodzą przewody dymowe (kominy) materiałów łatwopalnych jak: słoma, siano, drzewo, szmaty, rupiecie itp. Zabrania się urządzania wędzarni i suszarni na poddaszach, strychach lub w drewnianych pomieszczeniach gospodarczych. Przy suszeniu tytoniu należy przestrzegać wydanych w tej mierze odrębnych przepisów.

Ponadto zabrania się zastawiania klatek schodowych do strychu i piwnic oraz korytarzy jakimikolwiek przedmiotami utrudniającymi swobodne przejście.

§ 4.

Kominy, drzwiczki wycierowe i przewody dymowe oraz piece nie mogą wykazać żadnych pęknięć ani szczelin. Kominy winny być otynkowane i pobielone. Przewody dymowe nie mogą stykać się z drewnianymi częściami konstrukcji więźby dachowej lub stropu. Do ścian przewodów kominowych i dymowych nie wolno wbijać klamer, haków, gwoździ itp. a otwory w kominach pozostające po likwidacji pieców należy zamurowywać.

Zabrania się składowania materiałów palnych w pobliżu drzwiczek do wybierania sadzy.

§ 5.

Należy dopilnować czyszczenia kominów oraz wybierania sadzy w okresach co 6 tygodni w miastach, gromadach co 2 miesiące, natomiast w stołówkach, piekarniach i pralniach, co 2 tygodnie. Każdy właściciel lub użytkownik winien prowadzić książkę kontroli czynności kominiarskich. Kominiarz oprócz dokonania czyszczenia komina ma również obowiązek usunięcia sadzy (spadów) z komina. Dopiero po wykonaniu tych czynności należy mu podpisać kontrolkę.

§ 6.

Blaszane przewody dymowe łączące piece z kominami a przechodzące przez ściany, stropy lub dachy z materiału palnego należy odizolować warstwą ogniotrwałą, najmniej na szerokość cegły. Podłogi drewniane (palne) przed paleniskami pieców należy zabezpieczyć blachą o wymiarach co najmniej 50 × 40 cm. Piecyki żelazne winny być odizolowane od podłogi drewnianej blachą wystającą poza krawędzie wokół piecyka 50 cm i ustawione w odległości co najmniej 50 cm od nietynkowanych ścian drewnianych. Piecyki żelazne przenośne bez nóżek muszą być ustawione na szczelnej warstwie izolacyjnej z cegły lub szamotu grubości co najmniej 5 cm.

§ 7.

Parniki i piece używane w pomieszczeniach gospodarczych powinny być oddzielone ścianą murowaną, albo drewnianą otynkowaną na grubość 4 cm od pomieszczeń, gdzie przebywają zwierzęta lub zgromadzone są materiały palne. Wokół parników i pieców nie wolno gromadzić materiałów łatwopalnych, jak również zastawiać przejść i korytarzy stajen, obór, chlewów, paszą, naczyniami lub jakimikolwiek przedmiotami.

§ 8.

Przy oświetleniu elektrycznym nie wolno używać i instalować wszelkiego rodzaju prowizorycznych urządzeń elektrycznych, naprawiać bezpieczników (stopek), owijać żarówek bibułą, papierem itp. używać grzejników elektrycznych bez podstawki niepalnej oraz pozostawiać bez nadzoru nie wyłączonych urządzeń pod prądem (maszynki, żelazka itp.). — Nie wolno również włączać równocześnie kilku urządzeń elektrycznych do jednego gniazdka wtyczkowego

ze względu na przeciążenie sieci elektrycznej grożące pożarem.

§ 9.

Przy oświetleniu naftowym i acetylenowym należy lampy napełniać paliwem nie więcej niż do $^3/_4$ pojemności zbiornika, tylko po uprzednim wygaszeniu płomienia lampy z dala od otwartego ognia. Lampy zawieszać (ustawiać) w odległości niemniejszej niż 1 mtr od palnego sufitu.

§ 10.

Zabrania się ustawiania brogów, stert i stogów siana, słomy, zboża itp. w odległości mniejszej niż 100 m od wszelkiego rodzaju budynków, lasów, zagajników oraz torów kolejowych, 50 m od dróg publicznych, 25 m od linii wysokiego napięcia. W wypadkach szczególnych i uzasadnionych przeszkód (np. teren grząski, podmokły, odległość stogów od budynków może być zmniejszona do 30 m. Nieznaczne ilości słomy (podściołki) na natychmiastowe zużycie mogą być składowane w obej5ciu gospodarczym w odległości jak najdalej od łatwopalnych budynków, i wokół dokładnie ograbione w celu uniknięcia zwiększenia niebezpieczeństwa pożarowego.

§ 11.

Zabrania się gromadzenia drewna, chrustu, gałęzi, przedmiotów palnych i innych materiałów pod zewnętrznymi ścianami budynków. Materiały powyższe należy składać w odległości co najmniej 10 m od budynków.

§ 12.

Nie wolno wysypywać popiołu i żarzących węgli na oborniki lub w pobliżu budynków. Z braku betonowych zbiorników należy wysypywać do dołów zimnych wykopanych w odległości niemniejszej niż 20 m od budynków, stert itp.

§ 13.

Zabrania się garażowania samochodów, traktorów oraz wjeżdżania nimi do stodół i szop, w których są przechowywane materiały palne. Podgrzewanie i uruchomienie silników spalinowych winno się odbywać co najmniej w odległości 30 m od zapasów materiałów pędnych i opału a 10 m od budynków łatwopalnych i stogów. Przechowywane w wozowniach lub szopach maszyny rolnicze należy ustawić frontem ku wejściu w sposób umożliwiający szybkie ich wyciągnięcie w razie pożaru.

§ 14.

Punkty omłotowe muszą być zabezpieczone w podręczny sprzęt gaśniczy jak: beczka lub inne naczynie z wodą o pojemności co najmniej 200 litrów, wiadro, bosak (osęka) tłumice, widły i drabina. Wokół silników w punktach omłotowych musi być utrzymywana czystość. W obrębie punktów omłotowych zabrania się palenia tytoniu i używania światła otwartego. Zabrania się również używania do omłotów i innych prac gospodarczych wadliwych (uszkodzonych) urządzeń energetycznych (silniki, kable, włączniki, mufy itp.). Celem wyciągnięcia młocarni w wypadku powstania pożaru, należy do niej umocować łańcuch lub mocną linę.

§ 15.

Ponadto w celu uniknięcia pożaru zabrania się:

a) używania płynów łatwopalnych do rozpalania w piecach,

b) pozostawiania dzieci bez opieki w okolicznościach umożliwiających im wzniecenie ognia lub dopuszczania do zabawy dzieci zapałkami i ogniem otwartym,

c) spalenia zgrabek i śmieci w pobliżu budynków w odległości mniejszej nż 30 m.

d) rozniecać ognisk, pozostawiać lub przenosić palące się albo tlące się przedmioty oraz korzystać z otwartego płomienia, jak również porzucać nie ugaszone zapałki i niedopałki papierosów na terenach objętych lasami i wrzosowiskami oraz w odległości do 100 m od nich.

e) dokonywania wszelkich innych czynności w sposób mogący zagrażać wybuchem pożaru.

§ 16.

Zabrania się budowania jakichkolwiek budynków bez zezwolenia właściwych władz budowlanych i uzgodnienia z Komendą Powiatową Straży Pożarnych.

§ 17.

W obrębie zabudowań należy umieścić podręczny sprzęt gaśniczy jak: drabinę, bosaki, tłumicę, w razie braku studni w pobliżu szczególnie w okresie suszy letniej — beczkę lub inne naczynie o pojemności co najmniej 200 l. wypełnione wodą oraz wiadra lub kubły do czerpania wody.

§ 18.

W razie powstania pożaru, należy natychmiast przystąpić do jego likwidacji we własnym zakresie wszelkimi dostępnymi środkami i równocześnie wezwać Straż Pożarną

w ....

telef. Nr ....

zawiadomić Posterunek M. O. w ....

telef. ....

Po przybyciu straży pożarnej — wszyscy obywatele muszą podporządkować się kierownikowi akcji gaśniczej i współdziałać ze strażą pożarną przy gaszeniu pożaru.

§ 19.

Osoby nieprzestrzegające przepisów niniejszego zarządzenia zostaną pociągnięte — o ile czyn nie podlega odpowiedzialności karno-sądowej — do odpowiedzialności karno-administracyjnej na podstawie art. 17 cytowanej wyżej ustawy o ochronie przeciwpożarowej, przewidującej zastosowanie kary grzywny, w wysokości do 3.000,— zł lub kary pracy poprawczej w wymiarze do 3 miesięcy.

§ 20.

Nadzór nad wykonaniem i przestrzeganiem powyższego zarządzenia porucza się Radom Narodowym, Organom Milicji Obywatelskiej oraz Organom Ochrony Przeciwpożarowej.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kazimierz Golczewski
Z-ca Przew. Prez. W. R. N.

Poz. 11

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie z dnia 29 stycznia 1957 r.

w sprawie akcji odszczurzania w roku 1957 w miastach powiatowych: Dębno Lub., Choszczno, Goleniów, Gryfino, Gryfice, Kamień Pom., Łobez, Myślibórz, Nowogard, Pyrzyce, Stargard Szczec., Świnoujście z Odrą i Warszowem oraz innych miast w danych powiatach.

Na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14 poz. 130), art. 37 ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. Nr 27 poz. 198), dekretu o państwowej inspekcji sanitarnej z dnia 14. VIII. 1954 r. (Dz. U. Nr 37/54), ustawy z dnia 12 lipca 1951 r. w sprawie utrzymania czystości i porządku w nieruchomościach (Dz. U. Nr 40 poz. 306, § 7 ust. 2) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie, na wniosek Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego, zarządza przprowadzenie dwukrotnego odszczurzania miast powiatowych:

Dębno Lub., Choszczno, Goleniów, Gryfino, Gryfice, Kamień Pom., Łobez, Myślibórz, Nowogard, Pyrzyce, Stargard Szczec., Świnoujście z Odrą i Warszowem, oraz innych miast w danych powiatach.

W okresie wiosennym i jesiennym 1957 r.

Wiosenna akcja odszczurzania winna być przeprowadzana w ciągu miesięcy: styczeń do kwietnia 1957 r. w terminach uzgodnionych przez Prezydium odnośnej Rady Narodowej z Szczecińskim Zakładem Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji w Szczecinie. Jesienna akcja odszczurzania winna być przeprowadzana na tych samych zasadach w ciągu miesięcy październik do grudnia 1957 r.

Na 5 dni przed rozpoczęciem akcji odszczurzania należy całkowicie uporządkować i oczyścić podwórka obiektów podlegających odszczurzaniu (wywieść śmiecie, uporządkować śmietniska, gnojowiska i inne oraz piwnice, komórki, składnice, ustępy itp.).

Komisja w składzie:
przedstawiciel Wydz. Zdrowia Prez. Pow. Rady Nar.
przedstawiciel Komisji Zdrowia Prez. Pow. Rady Nar.
przedstawiciel Szczecińskiego Zakładu D. D. i D. Szczec.
zbada, czy obiekty w mieście są przygotowane do deratyzacji oraz orzeknie, które obiekty, z uwagi na zaszczurzenie, objęte zostaną szczegółową deratyzacją, a w których zastosuje się deratyzację profilaktyczną.

Właściciele obiektów mieszkalnych i gospodarczych prywatnych (nie podlegających gospodarce MZBM) płacą za dokonaną deratyzację na tych samych warunkach, co dyrekcje MZBM, w kasie MZBM danego miasta.

§ 1.

Odszczurzanie, tj. wyłożenie i zebranie trutek przeprowadzą w wymienionych wyżej miastach ekipy deratyzacyjne Szczecińskiego Zakładu Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji, Przedsiębiorstwo Państwowe w Szczecinie, ul. Śląska 8.

§ 2.

Akcją tępienia szczurów na terenie wymienionych wyżej miast objęte są wszelkie obiekty zarówno państwowe, spółdzielcze jak i prywatne a to:
a) budynki mieszkalne
b) zabudowania gospodarcze,
c) place nie zabudowane na terenie miast,
d) sklepy i warsztaty przemysłowe i rzemieślnicze,
e) zakłady przemysłowe,
f) budynki w których mieszczą się urzędy i przedsiębiorstwa,
g) gospodarstwa rolne-indywidualne.

§ 3.

Odszczurzanie będzie przeprowadzone na koszt właścicieli lub użytkowników obiektów.
Prezydia Miejskich Rad Narodowych zobowiążą odnośne Wydziały Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, wzgl. Przymusowe Zrzeszenia Prywatnych Właścicieli Nieruchomości oraz Miejskie Zarządy Budynków Mieszkalnych i Spółdzielnie Mieszkaniowe — do zawarcia umów na deratyzację z Szczecińskim Zakładem Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji w Szczecinie, ul. Śląska 8.

§ 4.

Opłaty za odszczurzanie pobierane będą łącznie z innymi świadczeniami w/g cennika zawartego w piśmie Min. Zdrowia — Departament Przedsiębiorstw z dnia 20 stycznia 1953 r. Nr PR. V/400/53 w sposób określony przez miejscowe Rady Narodowe. Opłaty nie uiszczone w zakreślonym terminie, podlegać będą przymusowemu ściągnięciu w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

§ 5.

Właściciele wzgl. użytkownicy obiektów odszczurzanych winni w czasie przeprowadzania akcji odszczurzana umożliwić pracownikom Szczecińskiego Zakładu Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji dostęp do miejsc, w których ma być wykładana trutka.

§ 6.

Prezydia odnośnych Rad Narodowych winne przez obwieszczenie powiadomić mieszkańców, aby
a) dzieci były pouczone o grożącym niebezpieczeństwie zatrucia i nie pozostawione bez opieki przez okres trwania akcji,
b) zwierzęta domowe były trzymane pod zamknięciem.

§ 7.

Nadzór nad wykonaniem powyższego Zarządzenia zleca się Wydziałowi Zdrowia Prezydiów odnośnych Rad Narodowych przy współudziale M. O. i Komitetów Blokowych, a nadzór nad jakością pracy Szczecińskiego Zakładu D. D. i D. prowadzi Państwowa Inspekcja Sanitarna.

§ 8.

Winni nieprzestrzegania przepisów niniejszego zarządzenia podlegają w myśl postanowień art. 22 Ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. Nr 27 poz. 198) oraz ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o orzecznictwie karno-administracyjnym (Dz U. Nr 66 poz. 454) karze grzywny do 3.000.— zł lub karze pracy poprawczej do 3-ch miesięcy.

§ 9.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(—) Jan Gągol
Zastępca Przewodniczącego Prezydium

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Woj. R. N. — Szczecin, Wały Chrobrego 4.
Redakcja i Administracja: pokój 252 (II piętro). Tel. 59-19, wewn. 276.

Warunki prenumeraty oraz cennik ogłoszeń:

Prenumerata roczna 1 egz. — 18 zł.
Prenumerata półroczna 1 egz. — 10 zł.
Cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku — 0,90 zł, przy większej ilości druku o 0,30 zł więcej od każdej strony drukowanej.
Ogłoszenia o zagubieniu dokumentów — ryczałt 10,50 zł, za każdy następny dokument pobiera się opłatę w wys. 1,50 zł.
Prenumeratę i należność za ogłoszenia uiszczać z góry na konto Prez. Woj. R. N. do N. B. P. II Oddział Miejski Nr 1412—95/1—214 część 15, dz. 5, poz. 19.

ODBIORCA:

Rękopis otrzymano dnia 12. II. 57 Złożono dnia 13. II. 57. Podpisano do druku dnia 16. II. 57. Druk ukończono 18 II. 57

Szczec. Zakł. Graf. ul. Krzysztofa 7. 808 12. II 57 1.150 p. pism. kl. 5 70 g. A4x2 X-2